

Pouze 13 % Norů se domnívá, že Islám je s norskou společností slučitelný

- CZ24 News | 26. července 2020

NORSKO: Někteří Češi mi dříve tvrdili, že Češi jsou málo empatičtí. Totéž se asi nedá říct o Norsku, kde podle některých panuje „emokracie“.

Člověka jímá hrůza, vezme-li v potaz to, jak se po hostitelích a dobrácích vezou. Útoky se začínají sčítat. Tu v veřejné dopravě, tam na ulici. Po nedávném útoku jednoho Somálce na několik norských žen v norském městě Sarpsborg prohlásila norská televize TV2 na vrub obětem, že ony ženy byly ve špatný čas na špatném místě. Má to nějaký význam a platí to i tehdy, nacházejí-li se doma u sebe? A kde je ve městě špatné místo? A nakolik je důvěryhodné a nezaujaté, že o zločinech muslimů podávají zprávy muslimové?

Tyto ženy i další ženy i muži byli zabiti lidmi, jež podle mnohých nikdy neměli být do Norska vpuštěni. Kde jsou nyní ty průvodky, květy za oběti, kam se podělila norská premiérka, abychom si poslechli nebo se dočetli o hromadném odsouzení a výhradám proti tomu, aby vrahové, násilníci a další zločinci získávali povolení k pobytu a potažmo státní občanství? Křiklouni, jež se jinak „montují“ do všeho, výmluvně mlčí, neboť oběti byly bílé, a proto žádní lidé, s nimiž se budou nějak obtěžovat.

Místní soud rozhodl o tom, že se nesmí zveřejňovat jméno pachatele. Je nedotknutelný. Kdyby bývalo bylo šlo o etnické Nory, tak by byla jejich totožnost odhalována obratem a všude. Trvalo dvanáct hodin, než politici vydali zprávu o tom, že je pachatel státním občanem Norska, ovšem ne etnickým Norem, ovšem jeho totožnost má zůstat utajena.

Jako by se problémy řešily tím, že jsou zamlčována fakta. Lze sebe nazývat novinářem, chcete-li obcházet fakta či je rovnou skrývat? Třeba jako nyní, kdy má Norsko, stejně jako většina světa, vlastních problémů až až, jenže norská premiérka je ochotná spolknout leccos, aby byla po vůli OSN. Pracuje tedy premiérka pro tuto nadnárodní organizaci nebo pro svou zemi?

Ve vlaku oslovuji spolucestujícího a ten podotýká, že v rozhlase prý řeší to, že takřka polovina Norů má vůči muslimům předsudky. Ale co když to nejsou předsudky, nýbrž vědomá volba založená na vědomostech? Osobně např. si jsem naprosto jistý, na základě toho, co již dlouhá léta o muslimech a Islámu čtu a slyším (a není toho málo a zdroje, z nichž léta čerpám, jsou masmédia všeho druhu, nikoliv nějaké konspirační teorie), že je tady nechci, nechci žít v zemi, kde zabírá Islám stále více místa a dožaduje se stále větší pozornosti, ohledů a úcty a nenávidím všechny ty, jež si přejí a aktivně či jen mlčky podporují další směřování naší země tímto směrem. Je to v rozporu se vším mou přirozeností.

Průzkum, který vypracovali badatelé z institutu Senter for studier av holocaust og livssynsminoriteter odhalil, že téměř polovina dotázaných Norů je protimuslimská. Mínil, že muslimové mohou za zvyšující se protimuslimské nálady sami. Sami nechtějí být do norské společnosti začleněni. Představují hrozbu pro norskou kulturu. Získávají si Evropu, jenže dětskými kočárky, nikoliv zbraněmi. Nechtějí nemuslimy za sousedy ani kolegy.

Podle dalšího průzkumu se domnívá pouze 13 % Norů, že Islám je s norskou společností slučitelný. Jen to udržování pevných nervů a neoblomný postoj po další léta... Přesto věnuje norská veřejnoprávní televize speciálně čas určený nekritickému velebení islámského svátku id, k němuž veřejně blahopřála premiérka a řada politiků a osobností (zato k Velikonocím či svatodušním

svátkům by nikdy nepřáli ani by nehájili utiskované křesťany ve světě) se v souvislosti s posledním větším útokem zabývá především psychickým zdravím pachatele. Konkurenční TV2 zas řeší zármutek somálské komunity v městě, kde k útoku došlo.

Etnicky norské děti jsou pro děti migrantů, mnohdy tvořící gangy, lovnou zvěř a panuje vůči nim naprostá neúcta. Mluví se o kriminalitě z nutkání projevovat nadřazenost: nedívají se na nás jako na hodné lidi, naopak jsou pro ně hloupé běžvěrce, jichž je jejich povinností využívat a tryznit. Olupují je o mobilní telefony, značkové oblečení atd., mlátí je do bezvědomí, ani znásilnění nebývají výjimkou, můžete začínat každý den sledováním zpráv o tomto i dalším, přitom se toto nedaří potírat, ačkoliv politici pachatele často znají. Kde jsou ty šokované, pobouřené davy? Kdy se dostaví ten zlom s historickými zkušenostmi s takovými lidmi a takovým náboženstvím? Proč by byly dopady dobré zrovna zde, když ne jinde? Ani nizozemský sociolog Ruud Koopmans nemohl najít příklady vydařeného začlenění muslimů do západních společností.

Moudří a přemýšliví se moc velkému respektu netěší, zato naivním vizionářům a upjatým fanatikům ano. Politici, akademici, pracovníci masmédií, různých organizací atd., ti všichni a mnoho dalších mají svůj podíl na způsobování zbytečných útrap obyvatelstvu, aniž za to jsou trestáni. Voliči mohou poděkovat sobě navzájem za to, že svým hlasováním desítky let schvalují, hájí, brání a dále umožňují to omlouvání, vymlouvání se a ospravedlňování zločinců a legalizaci jejich zločinů. Policie ani nikdo jiný se jich nesmí dotýkat ani jim říkat nic nevhodného. Masmédia se nesrovnatelně a příznačně až do oka bijící více než třeba v České republice dopodrobna a svérázným uhlém pohledu (musíte vidět/poslechnout si) věnuje tomu, nakolik mizerně se v Norsku, Evropě a Americe s darebáky a lumpy zachází a rozdmýchávají volání zeširoka po spravedlnosti, přitom běda těm, jež poukážou na bídu, jež oni mizerové způsobují svým novým krajanům a jejich zemi, vč. nákladů.

Somálec Hafizulláh Amín, jenž pracuje mj. jako tlumočnický úřad pro migraci a azyl, uvádí, že je špatný nápad přemísťovat do Evropy prostřednictvím azylové politiky strach a ohrožení ze zemí jako je Somálsko, Sýrie či Afghánistán. Znamená to přesun traumatizovaných lidí, jež jsou produkty (občanských) válek, chaosu a násilí a zhoršuje to již neutěšenou situaci. I Kripas, norská kriminální policie, odhalila, že se mezi žadateli o azyl ze zemí zmítanými válečnými konflikty nacházejí váleční zločinci a jiné „labilní osoby“.

Vystavá nám jistá zvláštní spřízněnost migrantů a liberálů, nehledě na politickou příslušnost, vč. tzv. progresivní levice i pravice. Cílem je odbourávat překážky pro nekonečný proud údajně potřebných, ovšem cesty jejich propagátorům kříží nevyhlášené onemocnění v podobě rozmáhající se zločinnosti se slušnou dávkou násilí. Jen v hlavním městě Oslu je za 15 let o 193 % více násilí.

Kdo z nás by doma nechal cizí lidi určovat, jaký máme mít pořádek? Proč se tedy nechává jim napospas, aby definovali pořádek v společné „domácnosti“, jež nazýváme naší zemí? Nescházejí přirovnání s porobou, v níž toto tiché tolerování netolerantních vyústilo. I tak je ono tíživé ovzduší masmédií opomíjeno, poznání těch zahraničních je stále mlhavé a zájem nejistý. Je to přihlížení snad náhodné? Země, kde masmédia neinformují občany o věcech, jež pro jejich bezpečnost mají velký význam, již není demokracií.

Yngvar Brenna